

357^բ. «Արդ գրե՛լ եղև ոսկէնկար շարակնոցս ի թուին 22է, ձեռամբ Ստեփաննոս վանական քահանայի ի Դրազարգ անապատն, որ ի Սիս. եւ յետ Յի և Գ. ամին ստացող ամին Պողոս քահանայ ոմն ի յԱրզրում քաղաքէ փո... (թերի, վերջին թերթն ընկած լինելու պատճառով):

Մեծ տօների կանոնների սկզբնաւորութեան առաջին տողերը գունազարդ, մանրանկարչական տառերով, մնացածը ոսկի երկաթազրով միւս կանոնների սկզբնազիրը մանրանկարչական, իսկ շարունակութիւնը տողի մէջ ոսկի բոլորգիր, երկրորդ տողը կարմրազեղով: Մեր նկարի մէջ «Փառաւորեալ» կէն տողը ոսկէգիր է, իսկ երկրորդը կարմրազիր:

Նկարուած է 73^ա. բնագիրը և մեր նկարը նոյն մեծութեամբ:

129. Մատ. Երուս. Ս. Յակոբ. № 1882. Յայտնաւորը Կիրակոս Արևելցու, բուլք, երկիջեան, $19\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$ սմ., գրուած է 1316 թուին, Վահան գրչի ձեռքով: Բայց 1330 թուին Լևոն Դ. թագաւորը նուիրում է Բարաքոյ, այժմ Բերէք, Յորդանանի ձախ ափին, գիւղի եկեղեցուն: Մեր լուսանկարը այդ նուիրարեութեան յիշատակարանն է՝ գրուած քաղաւորի ձեռքով: Յիշատակարանի բնագրի չափը չունինք, բայց մեր նկարը փոքր ինչ աւելի մեծ է բնագրից, Ջ-ի գրի չափն ի նկատի ունենալով:

130. Մատ. Ս. էջմ. № 60/167 (Կ.) Աստուածարանութիւն Դիոնեսիոսի, բուլք. վատ, փափուկ, $24,6 \times 16,8$ սմ., թերթ 330: ԳԻՐ. բոլորգիր, երկիջեան, $17 \times 8 \times 5$ սմ.: ԳՐԻՉ. Եսայի վարդապետ Նչեցու աշակերտներից մէկը՝ առանց անուան յիշատակութեան: ՏԵՂ. Գլածորի վանքը Վայոց ձորում, առանց յիշատակութեան: ԺԱՄԱՆԱԿ. Առանց յիշատակութեան, 1284—1335 թ. թ. մէջ:

Ծանօթ. Ձեռագրի վերայ՝ լուսանցքներում, Եսայի Նչեցին գրել է իւր լուծմունքը, որով և հետաքրքրական:

Նկարուած է Եսայու Նչեցու ձեռքը նոտրի և շեղագրի ձեւերով 55^ա:

131. Մատ. Երուս. Ս. Յակ. № 2649/94. Աւետարան, «Ծովէն ելած», Կազմն արծաթապատ, ոսկէջրած, ոսկերչական ընտիր գործ. $25\frac{1}{2} \times 13,3$ սմ.: Ձեռագրի ժամանակակից: Մագաղաթ: ԳԻՐ. Բոլորգիր, երկիջեան: ԳՐԻՉ. և Նկարիչ. Սարգիս քահանայ Պիծակ. «Սարգիս նըւաստ և սուտանուն ք՛հ.» «գրողիկ ս՛բ աւետարանիս և զոսկաւզ»: Խնդրում է յիշել՝ «զ՛ն. իմ զԳրիգոր ք՛հն և զՀեղինի և զքոյրն իմ Թեֆանու զգնաց» առ ք՛ս. . . և զաշակերտն իմ զՅակոբ»: ՄՏԱՅՈՂ. Գրիգոր քահանայ, որ գրել է տալիս Գէորգ Լամբրոնացու կամ Սկևռացու օրինակից: Ստացողի ամուսինն է Խոսրովանոյ, «ձիւտոր պ՛ր Բարթողոմէոս»-ի և նորա Ալիծ կնոջ դուստրը: Աւետարանը նուիրուած էր վերոյիշեալ ձիւտորի շինած Ս. Սարգիս եկեղեցուն: ՏԵՂ. «Ի քաղաքիս Սիս ընդ հովանեաւ ս՛բ Հոգւոյն և այլ բազմահաւք սրբոց, որք աստ են»: ԺԱՄԱՆԱԿ. 1332 թ. Փրկչական. «ի թուիս հայոց 22Ա. . . ի հայրապետութե՛ ա՛ն Յակովբայ քըւեր, որդոյ ա՛ն Գրիգորի. եւ ի թագաւորութե՛ն Լևոնի չորրորդի «որդոյ Աւշնի Հայոց արքայի. յայսմ ամի պսակեցաւ ընդ ֆուանգ թագուհին Լևոն»:

Նկարուած է վերջին յիշատակարանից, բնագիրը և մեր նկարը նոյն մեծութեամբ: